

ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣ. ಮೀನಾಕುಮಾರಿ ಎಂ.¹

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/10/meena-kumari-m-2/>

ABSTRACT:

ನಮ್ಮ ಇಡೀ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿತವಾಗಿದೆ. ಜೀವನದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭಾಗವೂ ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದಲೂ ಅದೇ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆದಿದೆ. ಭಾಷೆಯೂ ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಏನನ್ನೇ ಹೇಳಬೇಕಾದರೂ ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಪುರುಷವಾಚಿ ಭಾಷೆ ಇಂದಿಗೂ ಅತಿ ಸರಾಗವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅವಳದೇ ಆದ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ, ಭಾಷೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಇಂದಿಗೂ ಸಮಾಜ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಲೇಖಕಿಯರು ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಗೆಂದು ನಿಂತ ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸವಾಲುಗಳನ್ನು, ಅಪಮಾನಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಂದಾದರೂ ಅಷ್ಟೆ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಭಾಷೆ, ಹೆಣ್ಣು ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲೂ ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಪೂರ್ಣಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಸಾಧಿತವಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯಬೇಕಿದ್ದು, ಅದರತ್ತ ಅನೇಕರು ಗಮನಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ.

KEY WORDS:

ಮಹಿಳೆ, ಭಾಷೆ, ಅಸ್ತಿತ್ವ, ಪುರುಷ, ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ.

ಇಡೀ ವಿಶ್ವವೇ ಶತಶತಮಾನಗಳಿಂದ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಬೇರೂರಿರುವ ಪುರುಷಕೇಂದ್ರಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತಿದೆ. ಆ ಪುರುಷಕೇಂದ್ರಿತ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಆಚಾರ, ರೂಢಿಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆ ಎಲ್ಲವೂ ರೂಪುಗೊಂಡಿವೆ. ಭಾರತೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾರತದೊಳಗೆ ಕಂಡುಬರುವ ಅನೇಕ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಭಾಷೆಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾಗಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಾರೆಯಾಗಿ ಎಲ್ಲವೂ ಪುರುಷಕೇಂದ್ರಿತವಾಗಿ ನಡೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದು, ಮಹಿಳೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಎರಡನೇ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನೇ ಹೊಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಒಂದು ಸಮಾಜ ರಚನೆಯ ಪ್ರಮುಖವಾದ ಭಾಗ ಭಾಷೆ. ಆ ಭಾಷಾ ರಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಪುರುಷಕೇಂದ್ರಿತ

1. ಸಹಾಯಕ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಥಮ ದರ್ಜೆ ಕಾಲೇಜು, ಕೆ. ಆರ್. ಪುರಂ.

ಧೋರಣೆಗಳನ್ನೇ ಹೊಂದಿದ್ದು, ಮಹಿಳೆಗೆ ಆ ಧೋರಣೆಗಳ ನಡುವೆ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಇಂದಿಗೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು, ಸಮಾಜವನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡುವ ಅದನ್ನು ಹೆಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸುವ ಕ್ರಮ ಇಂದು ರೂಢಿಯಾಗಬೇಕಿದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಭಾಷೆ ಅಥವಾ ಹೆಣ್ಣು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದಿದ್ದು, ಆ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟುವ, ಚರ್ಚಿಸುವ ಸವಾಲು ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿದೆ.

ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಹಿಳಾ ಚಿಂತನೆಗಳ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವಾಗ ಮೂರು ವಲಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಮೊದಲೆರಡು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಮೂರನೆಯದು ಪರಿವರ್ತನೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 1. ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣ, 2. ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನಡುವಿನ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಭಾಷೆ ಕಾಯ್ದುಡುತ್ತಿರುವ ರೀತಿ, 3. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಹೊರಬರಲು ಭಾಷೆ ಎಂಬ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲೇ ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು. ಈ ಮೂರು ವಲಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಗಾಧ ಪ್ರಮಾಣದ ಚರ್ಚೆಗಳು, ವಾಗ್ವಾದಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಕನ್ನಡದಂತಹ ಭಾಷಾ ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ಹೊಸ ಚಿಂತನೆಯ ವಲಯಗಳನ್ನು ಜಾಗತಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲೇ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ.

ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಿಸುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ, ಆಯಾ ಭಾಷಿಕ ಸಮುದಾಯವು ಹೆಣ್ಣಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಂದಿರುವ ನಂಬಿಕೆಗಳು, ತೀರ್ಮಾನಗಳು, ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತವೆ. ಈ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣಕ್ಕೆ ಕಾರಣಕರ್ತರು ಯಾರು ಎಂಬುದಕ್ಕಿಂತ, ಆಯಾ ಸಮುದಾಯವು ಆ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ನೀಡಿದೆ ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಸಹ ತನಗೇ ಅವಿವಿಲ್ಲದಂತೆ ಭಾಗಿದಾರಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ತಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧವೇ ಇರುವ ಭಾಷಿಕ ನೆಲೆಗಳನ್ನು ಭದ್ರಗೊಳಿಸುವಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಸಹ ಪಾಲುದಾರಳಾಗಿರುತ್ತಾಳೆ.

ಭಾಷಿಕ ನೆಲೆಗಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಸತ್ಯವೆನಿಸುವಂತೆ ತೋರುವ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ರಚನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿವೆ. ತಾಯಿಕರುಳು, ಕರುಣಾಮಯಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ, ಆಸೆಬುರುಕಿ, ಹಠಮಾರಿ, ಚಂಚಲೆ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. 'ಏನಾದರೇನು? ಮಡಕೆಯ ತಳ ಕೆರೆಯುವುದು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ತಪ್ಪಿದ್ದಲ್ಲ' ಎಂಬ ಮಾತು ನಮಗೆ ಸಹಜವಾಗೇ

ಕೇಳಿರುವಂತಹದ್ದು. ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಕೆಲವು ಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮೀರಬಾರದು ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವಾಗ ಆಕೆಯ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇಂಥ ಮಾತುಗಳು ರಚಿತವಾಗಿವೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆಗಳೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಕೆಯ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಮೊಟಕುಗೊಳಿಸುವ ಸಾಧ್ಯತೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತವೆ.

ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಎಂಬ ಭಾವವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಳ್ಳುವ ಕೆಲವು ನಿದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಸಂವಾದಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದು. ಹೆಂಗಸರು ಅವಕಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಯ್ದು, ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡಿದರೂ ನಿರ್ಣಾಯಕ ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೆಣ್ಣಿನ ಮಾತಿಗೆ ಪುರುಷ ಸಮಾಜ ಗಮನಕೊಡದಿರುವುದು, ತಮ್ಮ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂಬ ನೆಲೆಗೆ ಹೆಣ್ಣು ಹೋಗದಿರುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಗಂಡಸಿನ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯನ್ನು 'ಅಧೀನಗೊಳಿಸುವ' ಮಾದರಿಯೆಂದೂ, ಹೆಂಗಸಿನ ಭಾಷಾ ಬಳಕೆಯನ್ನು 'ಸಹಕರಿಸುವ' ಮಾದರಿ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ರಚನೆಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕವಾದ ಹಲವು ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳು ಪೂರಕವಾಗಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತವೆ. ಶಿಕ್ಷಣವೂ ಇಂತಹ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದು, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಹರಡುವ, ಹೇರುವ, ಸ್ಥಿರಗೊಳಿಸುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಮಕ್ಕಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮಾದರಿಗಳು ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಿತ್ಯದ ಮನೆಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ, ಆಟೋಟಗಳಲ್ಲಿ, ಭಾಷಿಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳು, ಆಚರಣೆಗಳಲ್ಲಿ, ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು ಗಡಿಗರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಿರ್ದೇಶನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ.

ಭಾಷಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿ ಗಂಡು-ಹೆಣ್ಣು ಎಂಬ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಪರಿಹಾರವೇನು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ. ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಭಾಷೆ ಎಂಬುದು ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೆಂಗಸರು ಅರಿಯಬೇಕಿದೆ. ನಂತರ ಈ ತಾರತಮ್ಯದ ಹಾದಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಿದೆ.

ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಪುರುಷವಾಚಿ ಸರ್ವನಾಮವನ್ನು ಜಾತ್ಯೇಕ ರೂಪವಾಗಿ ಬಳಸಲಾಗಿದೆ. He ಎಂಬ ರೂಪವು ವಾಸ್ತವವಾಗಿ ಗಂಡಸನ್ನೇ ಸೂಚಿಸಿದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಸಂಕಥನಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಇಡೀ ಮಾನವ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳೆಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತದೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಮನುಷ್ಯರನ್ನು ಕುರಿತ ನಿರೂಪಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವನಾಮ ಅಗತ್ಯವಾದಾಗ he ಮತ್ತು ಅದರ

ಅಂತರ್ಗತ ರೂಪಗಳಾದ his, him ರೂಪಗಳನ್ನು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನವ ಸಮುದಾಯವನ್ನು he ಎಂಬ ಪದದಿಂದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುವ ಕ್ರಮದ ಹಿಂದೆ ಗಂಡು ಹೆಣ್ಣುಗಳ ನಡುವಿನ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಸಾಮಾಜಿಕ ನೆಲೆಯ ಈ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಭಾಷೆಯ ಮುಖಾಂತರ ಸೂಚಿತವಾಗುತ್ತವೆ. ಭಾಷೆ ಸೂಚಕವಾಗಿಯಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಮತ್ತು ಆಚರಣೆಗಳು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾಪಕವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿವೆ. ಭಾಷೆ ಬದಲಾದರೆ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ನಂಬಿಕೆ ಆಚರಣೆಗಳು ಬದಲಾಗುತ್ತವೆಯೇ? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಉದ್ಭವಿಸುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಸಮುದಾಯದ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ he ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಇದೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ he ಪ್ರಸ್ತಾಪಕ್ಕೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅವನು ಎಂದು ಬಳಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಭಾಷೆಯೂ ಲಿಂಗತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ತನ್ನದೇ ಆದ ಬಗೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಕನ್ನಡವನ್ನೂ ಸೇರಿದಂತೆ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಭಜನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಆಯಾ ಭಾಷೆಯ ವ್ಯಾಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಗಂಡಸನ್ನು 'ಮಹತ್' ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಅಂದರೆ ಚೇತನಯುಕ್ತ ಎಂಬ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿದರೆ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವರ್ಗಗಳನ್ನು ಅಂದರೆ ಹೆಂಗಸರನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳು, ಸಸ್ಯಗಳಲ್ಲಿ 'ಅಮಹತ್' ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರುತ್ತವೆ.

ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದ ಹೆಂಗಸರಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ನೀಡಿವೆ, ಚೌಕಟ್ಟಿಗೆ ಬರದ ಹೆಂಗಸರನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದೆ. 19ನೇ ಶತಮಾನದ ಹಲವು ಬರಹಗಾರ್ತಿಯರು ತಮ್ಮ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಲೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗಂಡಸರ ಹೆಸರಿಟ್ಟುಕೊಂಡರು. ಲೈಂಗಿಕತೆ ಮತ್ತು ಭಾವೋನ್ಮಾದಕತೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಆಧರಿಸಿದ ಕಥಾನಕಗಳನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ ಅದು ಅಸಭ್ಯ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂಬ ಆತಂಕದಿಂದಲೇ ಹೆಸರನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಟ್ಟಾರೆ ಅವರ ಬರಹಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇವಲ 'ಬರಹಗಾರ್ತಿ' ಎಂಬ ನೆಲೆಯಿಂದ ನೋಡಲಾಯಿತೇ ಹೊರತು 'ನಿಜ' ಬರಹಗಾರರ ಕೃತಿ ಎಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹಂತದಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣಿನ ಬರಹ ಅಡುಗೆ ಮನೆ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂಬ ಟೀಕೆಗೂ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸವಾಲುಗಳಿದ್ದರೂ ತನ್ನ ಭಾಷಿಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಪಡಿಸುತ್ತಲೇ ಹೆಣ್ಣು ಇಂದು ಸಾಕಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾಳೆ. ಕೇವಲ ಸಾಹಿತ್ಯಕವಾಗಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಧ್ಯಮ ಲೋಕದಲ್ಲಿಯೂ ತನ್ನ ಅಸ್ತಿತ್ವಕ್ಕಾಗಿ

ಹೋರಾಡುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾಳೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಂತರದ ಸಂದರ್ಭದಿಂದ ಹಿಡಿದೂ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಅಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹೋರಾಟ ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರೆದೇ ಇದೆ. ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಧ್ಯಮವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಇದ್ದ ಸವಾಲುಗಳು ಇಂದು ಇಲ್ಲವಾದರೂ, ಸ್ಥಾನಮಾನಗಳು, ಅವಕಾಶಗಳು ದೊರೆಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭದ ಹಾದಿಯೇನು ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಭಾಷಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಇಡೀ ಸಾಮಾಜಿಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಒಂದು ಪುರುಷ ನಿರ್ಧಾರಿತ ಭಾಷೆ ನೆಲೆಯೂ- ರಿದೆಯೋ, ಅದು ಮಾಧ್ಯಮದಲ್ಲೂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿತವಾಗುತ್ತಲೇ ಬಂದಿದೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಹೆಣ್ಣೊಬ್ಬಳು ಬರೆಯುತ್ತಾಳೆ ಎಂದರೆ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ಏಳುತ್ತಿದ್ದವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲೂ ಹೆಣ್ಣು ಆರಂಭದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದಲಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಗಟ್ಟಿತನದ ಭಾಷೆಯನ್ನು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತೋರುವ ಅವಕಾಶಗಳು ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ದೊರೆತಿರುವುದು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ. ಸುದ್ದಿ ಪ್ರಸಾರದಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಯಾವುದಾದರೂ ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರಗಳ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಪುರುಷ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾದ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗವಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹೆಣ್ಣಿನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನದ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣುಭಾಷೆ, ಅವಳ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಯಾವುದೋ ಸೀಮಿತವಾದ ಅಡುಗೆ, ಅಲಂಕಾರ, ಫಿಲ್ಮಂ ಸುದ್ದಿಗಳು ಇಂತಹದೇ ವಿಷಯಗಳಿಗೆ ಸೀಮಿತವಾಗಿವೆ. ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರಿಯೆ ಸುದ್ದಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುವಾಗ ಅಪರಾಧಿ ಹೆಣ್ಣಾಗಿದ್ದರೆ ಅವಳನ್ನು ಸಂಭೋದಿಸುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಹಾಗೂ ಯಾವುದೋ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೋಪದ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ರೋಗ ರುಜಿನಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಭೀಕರವಾಗಿ ಹಬ್ಬಿದ್ದರೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಳಸಲಾಗುವ ಸ್ತ್ರೀ ವಾಚಿ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಯಾವ ಮನಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಂಬಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂಬುದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಖಾಯಿಲೆ ಆವರಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾರಿ ಎಂದು ಕರೆಯುವಾಗ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಒಂದು ಭಾಗವೆಂದು ವಾದಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಬಹುದು. ಹೀಗೆ ರೋಗವೊಂದನ್ನು ಮಾರಿ, ಮಸಣಿ ಎಂದು ಬಿಂಬಿಸಿರುವ ಪುರುಷ ಕೇಂದ್ರಿತ ಆಲೋಚನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಈ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಬದಲಿಸುವ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚಿಸುವ ಮನಸ್ಥಿತಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದು ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಣ್ಣು ಮೊದಲು ತನ್ನ ಮನಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬದಲಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಶ್ರೀಮತಿ ಎಚ್. ಎಸ್., ಸ್ತ್ರೀವಾದಿ ಭಾಷಾಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೇಶಿಕೆ (2009), ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
2. ಕಲಾವತಿ. ಜೆ. ಬಿ., ಜಾಹಿರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳಾ ಪ್ರತಿನಿಧೀಕರಣ (2010), ಪ್ರಗತಿ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು.
3. ಸರೋಜಾ ಕೆ., ಮಹಿಳೆ ಮತ್ತು ಸಮೂಹ ಮಾಧ್ಯಮಗಳು (2004), ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಹಂಪಿ.
4. ಗೀತಾ ಪ್ರಸಾದ್, ಆಧುನಿಕ ಮಹಿಳಾ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ (2009), ಧಾತ್ರಿ ಪುಸ್ತಕ.
5. ನಾಗಮಣಿ ಎಸ್. ರಾವ್., ಸ್ತ್ರೀಪಥ (2012), ನವಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
6. ಮಂಜುಳಾ ಸಿ. ಪಿ., ಮಾಧ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಹಿಳೆ: ಅಗೋಚರ ಅಡೆತಡೆ (ಲೇಖನ), ಜನವರಿ 5, 2021, ಋತುಮಾನ.